

Tessalit (Mali)

- fra nr. 129 af bladet "Terre", udgivet af den belgiske organisation af samme navn i efteråret 2010
- af André Wiertz¹
- oversat af Dorthe Lindahl
- fodnoter af Jørgen Olsen.

Allerede for mere end tredive år siden satte Terre (dengang Opération Terre) sig for at komme befolkningen i Tessalit til hjælp.

Det er måske den mindste landsby i verden, der er aftegnet på verdenskortet; for den nærmeste by er 550 km væk². Dengang handlede det om at etablere en gipsfabrik på stedet magen til den, der blev en succes i Algeriet i 60'erne.

Desværre gjorde en meget anderledes sammenhæng, som man ikke var særlig opmærksom på i begyndelsen, det umuligt at gennemføre projektet. I 1997, da freden var blevet underskrevet efter borgerkrigen mellem den malisiske stat og tuaregerne, der krævede mere selvstyre og infrastruktur til deres region, blev kontakten genoptaget med vores venner fra Tessalit. De blev bevidste om, at gartneri, som var begrænset på det tidspunkt, kunne udvikles.

Autre Terre³ bidrog til finansieringen af køkkenhavernes infrastruktur og udstyret til motorpumper. Modtagerne betalte pumperne af den fortjeneste, der blev opnået på salget. Andre startede eller udvidede ligeledes køkkenhaver, først i landsbyen og siden i steppelandet. I dag er næsten 50 køkkenhaver udstyret. For at sikre tilførslen af grundvand, som alle pumperne henter vand fra, er der bygget små underjordiske dæmninger.

Hvis tilførslen af friske grønsager har udgjort en vigtig forbedring for køkkenhavedyrkernes

¹ Var bosat i Tessalit i årene 1981-83 sammen med andre unge belgiske ingeniører, som stod for organiseringen af gipsfabrikken og har siden været på erfaringsudvekslingsbesøg.

² Gao ved floden Niger.

³ Autre Terre (= Den anden jord) er den afdeling af organisationen Terre, der samarbejder med grupper i udviklingslandene. Franskyndige kan læse mere på www.autreterre.org

familier, så er der stadig meget at gøre, når det gælder jordbrugsteknik. Og ikke mindst venter der en stor indsats omkring markedsføring af grøntsagerne i forhold til omverdenen, så gartneri kan bidrage mærkbart til økonomien i regionen, der er alt for afhængig af kvægavl.

Den seneste regntid var meget tør og græsgangene meget utilstrækkelige, hvilket forårsagede at mange dyr døde. Dette udstiller rovdriften på omgivelserne. Til gengæld kan man glæde sig over, at de sanitære forhold er forbedret i Tessalit.

Problemet er at befolkningsstigningen har affødt en stigning i det samlede antal dyr hos kvægavlerne, og der er nu for mange dyr i forhold til mulighederne for at forsyne dem med græsning og foder.

Kåldyrker i Tessalit
(foto: Christian Legay, Autre Terre)

Det er blevet afgørende, at en del af befolkningen vender sig mod andre aktiviteter til at opretholde tilværelsen.

Hvis infrastrukturerne i dag er på plads for at give gartneri et betydningsfuldt omfang, er der stadig meget at gøre for at overbevise tuaregerne om at gøre det til en rigtig profession og for at gøre det accepteret, at kvægavl ikke længere kan praktiseres af alle.⁴

⁴ I 2007 aflagde en delegation fra Kooperativet i Amatal, Niger, besøg i Tessalit. De drog bl.a. hjem med den væsentlige inspiration, som de siden har gjort flittigt brug af, at mure af ler omkring f. eks. gartneriparceller er billigere og solidere end den hidtil anvendte teknik med hønsetråd. Læs om besøget på www.gtu.dk/amatal_tessalit_tur_retur.htm